

Redacció i Administració: CALABRIA, 104, 2.011	<h1>EL XÁFEC</h1>	:: :: ANUNCIS :: :: a preus convencionals
Dels treballs publicats, en seran responsables els :: seus autors ::		No's retornen els originals, encara que no's pugui :: bliquin ::
10 cénts.	Periòdic independent — ■ — Sortirà cada 15 dies	10 cénts.

L'ocultisme a La Garriga

¿Saben nostres llegidors qu'és l'ocultisme? Doncs bé, es com si diguessim endevinar la planeta, emperó no de les persones, això no té cap mèrit, puig n'hi há molts que ho han après. Des de les tiradores de cartes fins aquells ocells que per 5 céntims la trauen d'una capsa, n'hi há una pila que l'endevinen.

No, l'ocultisme és una planeta més grossa, es la planeta de lo que passarà al mon al comensar l'any; totes les desgracies i coses grosses que devindrán a la terra.

Nosaltres no hi creiem, emperó en vista de les profecies que'l passat Decembre varem llegir de Madame Stehal respecte al pervindre d'Europa durante el present any, 1914, i tenint en compte que, dugues de les seves profecies s'han complert (la guerra d'Europa i la mort del Sant Pare); ens va intrigar molt, fins al extrem de que'ns varem preguntar: Si aqueixa dona tant extraordinaria endevina tot lo que ha de passar al mon, còm diantre serà que no endevini lo que haurá de succeir en el nostre poble?

Aviat ho sabrem, preguntant-li; are es a Madrid, mai millor ocasió.

I tal fet, tal dit, li varem endressar una lletra demanant-li si ens podia complaure, pagant lo que fós, y dir-nos lo qué passaria a La Garriga en lo que mancaba de l'any, ja que ella tot ho endevinaba.

Transcurreguts 8 dies, varem rebre una lletra firmada per un tal Staffa, titolat deixeble de Madame Stehal, dient-nos que ella estava malalta i no podia complaurens, emperó si volíem ho faria ell, puig també era ocultista amb molts anys de pràctica, i fins tenia ròtul al portal i que amb això d'endevinar la planeta hi tenia la mà trencada. Que si volíem li escrivíssim, i al mateix temps li enviéssim per «Colis Postal», lo següent: una pólissa de pesseta, un sagel de ral, una fulla d'arbre que no fós llapissosa, algún objecte que pertanyés a la primera autoritat, una postal de la vista del poble, una ampolla, amb aigua del pou calent, i un lluis (amb minúscula) emperó d'or o bé un «bont de post» de 22 francs... i prou.

A l'endemà li varem remetre el «pedido» i ahir varem rebre la següent lletra escrita en francès que, traduïda, diu aixís:

«Sr. director d'EL XÁFEC: Els meus estudis d'ocultisme respecte a La Garriga comensan des de'l primer de Setembre del present any fins a la mateixa data del .915, i em diuen lo següent:

«Que hi há un «Beco» molt quimerós que té ganas de donar al director d'EL XÁFEC un estofat, emperó si no ho fá es tant sols perquè té por de fer-li mal i de que ni fassin a ell, i ha resolt, per venjar-se de vosté, posar-li «caga-muja» al sucre quan prengui cafè... o quelcom que prengui per a menjar, per tant, si no vol rebre quan sigui fora de

casa, dediqui's als ous per a beurer, vigilant que no tinguin ensetada l'esclofollla...

»Que una gran festa que tindrà lloc en un bosc, portará raons i cap benefici, tant sols hi guanyarán a càl Beco.

»Que l'alcalde, persuadit de que la roba de les festes no li escau (puig li varen fer a ull), se'n farà fer un altre trajo a pès, per a que no diguin qu'estalvia.

»Que tindrà lloc una reunió d'uns quans de grossos del poble que acordarán posar al bieni prop vinent a un que no fá gaire ja ho havia sigut i donar incontinenti els despatxos al que tenen ara.

»Qu'EL XÁFEC, mentres duri aquest famós alcalde que tenen, continuarà sortir, per fer opinió, com se'n va fent, com la gota d'aigua se fá lloc a la roca; i que no's farà cap millora al poble, mentres ell duri, de les que va prometer avans d'ésser elegit.

»Tot això, senyor director, es lo que'ls meus estudis diuen, que han de passar a' peu de la lletra.

Si queden contents del meu treball i volen l'any vinent que'ls torni a fer la planeta, ja saben que poden disposar de mí, puig si guent parroquians, no'ls hi augmentaré els preus, malgrat això de la guerra que tot ho fá apujar.

»Mani i disposi de son servidor,
W. STAFFA.»

L'obra de càn Petita

Hem dit, i no ens cansarem de repetir-ho, que la tàctica i la política seguida per la gent de càn Petita, ha sigut l'obra més furesta, la més ruïnosa i la més perjudicial per a els interessos de nostre poble.

Això es tant evident, que no tenim la necessitat d'esforçar-nos en demostrar-ho, perquè es de tots sapigut, fins d'aquells que de la seva influencia en viuen, però que per raons d'egoisme o conveniencies particulars, no poden dir-ho en veu alta com els demés, per no ésser víctimes de la seva tirania, com ja ha succeït amb altres.

Diem que l'obra de la gent d'aquesta casa ha sigut i segueix éssent un verdader perill pels interessos de nostre poble, perquè mai amb la seva intervenció directa o indirecta en el governament i marxa administrativa del mateix, els ha guiat l'altruisme ni cap fi patriòtic.

Ells, la gent d'aquella casa, com els grans emperadors, manan als seus corifeus predicar la pau de nostre poble, invocant una sumissió vergonyosa com a salvaguarda i engrandiment del seu reinat, de la mateixa manera que en temps de Babilonia.

Poc els importa la prosperitat de nostre poble mentres la «Pau» regni a casa seva.

Es aquest un sistema de tàctica que han exercit fins avui amb positius resultats, ja que no'ls ha mancat mai, gent ben disposada al sacrifici anhelat per ells, per a servir-los com a bons vassalls.

Es ben sensible que'n els temps d'avui hi

hagi encara sers tant ignorants i gent tant mercenaria que, refusant el benefici dels seus drets morals i materials, i renunciant als principis polítics i personals, posin als seus peus, en senyal d'acatament, la seva voluntat i els destins de nostre poble.

Ha sigut la constant preocupació d'aquesta casa sapiguer trovar homes que'l seu poder personal i polític estigui sempre a punt per a satisfer les seves ambicions, quan no han pogut gaudir-lo ells directament.

Els, els intrigants, son aquells que, en nom de la moralitat política han comés tota mena d'atropells als seus adversaris; han fet víctimes a tots aquells que no han volgut sucumbir a l'influencia del seu imperialisme en justa defensa dels seus drets i de les seves llibertats.

Malhauradament, en aquest poble, son pocs els que lliurement poden fer pública ostentació dels seus sentiments i dels seus ideals, i poder posar son esforç en combatre aquest repugnant caciquisme que amassa avassallar-ho tot sense temer els efectes del mateix.

Hi haurá encara algún esperit vulgar que, enquillósat amb la seva política ens criticarà el nostre procedir, olvidant-se que nosaltres no tenim deures a cumplir ni ambicions a satisfer.

La nostra campanya estriba solsament en posar de manifest a tota aquesta gent que, fins avui, ens ha desgovernat i que s'inspira llastimosament dintre d'un esperit mesquí, egoíste, que redundi en benefici propi, olvidant o sacrificant, si es menester, els interessos d'aquells que, de bon grat uns i per força altres posaren baix la seva honorabilitat i defensa.

En quan això, no hi há el més petit dupte, doncs gracies a la seva política interessada, ens veiem privats d'una de les millors més apremiants. Es aquesta el «Pont de La Doma».

Tots recordem encara que, quan varen fer-se els estudis de la carretera de Sant Llorens Savalls a Llinás aprovada per la Diputació, el trassat dels enginyers era de fer-la entrar a la població per la plassa, construint el pont anomenat de L'Ametlla, ahont hi há avui el de La Doma.

Enterat d'això aquell home que vol la pau del poble de càn Petita (qu'és aixís com ho diu ell), li va faltar temps per posar en joc totes les seves influencies per a conseguir fer-la desembocar davant de casa seva a fi de millorar-li la vista i donar una mica més d'alegria a les parets, car amb aquella nota melancòlica que ofereixen a la vista dels transeunts recorden els torments de les víctimes inquisitorials.

Això ha sigut un greu perjudici per La Garriga, ja que avui es fa imprescindible el canvi del pont de La Doma (si no volem que hi hagi, a no trigar gaire, un dia de dol), lo que costarà un sacrifici al poble difícil de realitzar, si no hi há qui es compadeixi de nosaltres i ens ajuda eficaçment a portar a cap aquesta empresa.

S'hauria consegut d'aquest modo un altra millora, que consistia en urbanitzar el to-

rrent des de'l carrer de Cardedeu fins a arri-
var al pont de l'estació, per compte de la
Diputació, lo que avui ha d'ésser per compte
del municipi, donant facilitats de poguer-se
continuar sense un gran esforç, fins a la
riera. Aixó no convenia tampoc als interessos
de càl Beco, doncs per ahont passa avui, li
ha millorat considerablement els terrenys de
«La Pajarera», no recordant-se tampoc que'ls
del poble eren tan dignes de consideració com
els seus.

Aquesta qüestió, de donar-li una solució
d'acort amb els desitjos del poble, hauria fa-
vorescut molt a la reforma d'ensanxe pro-
jectada per En Pólit, obrint també la Dipu-
tació un carrer per «El Pequeño Siglo», lo
que avui s'ha de fer per compte de l'Ajunta-
ment.

Aquest fet, es un de tants que anirem es-
posant a fi de justificar una vegada més la
raó que'ns assisteix d'acabar per sempre
més amb aquest feudalisme, i de que tots
els il·lusos que no'ls segueixen per fins in-
teressats, davant de la veritat, tombin l'es-
patlla a la gent d'aquesta casa, que han
d'ésser un constant perill si no ens juntem
tots al crit de guerra a càl Petita, i no fem
onejar sobre les desferres del vell caciquisme
la bandera de les voluntats populars.

COMENTARI

Amb la major indignació agafem la ploma
per a protestar contra el fet criminal pe-
trat covardament per mans suïcides, el dia
25 del mes passat, semblant nostres carrers
de boles, de les que utilitza el municipi per
a matar als gossos.

Desgraciadament, els autors conseguiren
veurer realitzats els seus propòsits, doncs al-
guns d'ells moriren per efecte de les matei-
xes.

¿Nosaltres hem de preguntar lo que tothom
se pregunta. ¿Que's proposaren els seus
autors?

Aquí està l'incògnita, difícilment de po-
der-se descobrir.

Es inversemblable que en les concien-
cies fulguri encara tanta maldat i que pugui ha-
ver-hi algú capàs de realitzar impunament
favorescut per lesombres de la nit, fets com
el registrat, ja que pot haver-se donat el cas
de no obtenir els resultats qu'ells esperaven.

Inductablement, aixó obeeix a alguna ven-
jansa, però si es aixís, no s'esplica que'ls
interessats hagin recorregut a aquests pro-
cediments tan inhumans, fent innombrables
víctimes, innocents, que no pesa sobre
d'elles ni la més petita culpabilitat.

Seria més just i més noble, que'ls autors
donguessin la cara, portant l'assumpto als
tribunals, i exigissin per la llei les responsa-
bilitats degudes que la mateixa dongués lloc,
i no constituir-se en reus en lloc d'acusadors,
com succeeix ara.

Son molt grosses les responsabilitats mo-
rals i materials que alcansan als autors
d'aquest fet, ja que també podien ésser ma-
jors les conseqüències que podien haver donat,
com hauria succeït, si alguna criatura
hagués tingut la desgracia de menjar-ne al-
guna.

Si serenament els autors haguessin reflexi-
onat els danys que podien causar, de se-
gur que no ho haurien fet, doncs a més de
caure sobre d'ells la execrable condemna-
ció de tota l'opinió, s'exposaven a victimar als
seus mateixos amics, doncs aquestes coses,
ni en l'intimitat poden revelar-se avants de
cometre-les per a prevenir-se del seu dany.

Si pel contrari, no obeeix a cap venjansa,
no's compren que amb una premeditació es-
garrafosa, sense cap profit pràctic, ni sense

un motiu que ho justifiqui, hi hagi sers tant
perversos i tant inhumans que recorrin a
aquests procediments, sense que'ls remor-
deixi la conciença per les víctimes que po-
den ocasionar.

Nosaltres no volem creure que aixó no
obeeixi a una finalitat determinada, doncs
no's compren que pel sol fet de fer mal, hi
hagi qui vulgui esposar-se a sufrir els efec-
tes del codic, o donguin aixís satisfacció als
seus desitjos i instints que serien signe
d'uns sentiments barbres, incompatibles a
totes les lleis morals i materials de civilitat.

Fent-nos resó dels rumors públics, devem
exposar imparcialment les versions que amb
més intensitat i amb més visos de credulitat
per bona part de gent, circulen durant tots
aquests dies, les quals son de verdadera im-
portancia per a poguer arribar a l'esclari-
ment dels fets.

Son molts els que creuen i diuen que aixó
ha sigut fet per fer desaparèixer els gossos
dels voltants de la plassa, ja que son un des-
torp per a poguer ficar-se a les cases per a
robar, com ha succeït ja amb el robo frustrat
de l'estanc; altres creuen i diuen que aixó
es la contestació donada als cassadors per la
reunió que tingueren dos dies avants en el
«Hotel Cataluña», altres fins arriben a asse-
gurar que qui escampà les boles ho feu amb
la estrinyina que li sobrà quan perteneixia
al vedat d'En García Faria, altres diuen
qu'és algú tender, per no suportar les im-
pertinències ni els perjudicis que pot ocasionar-
li algú gos llaminer, en fi, se'n diuen
tantes de coses, tant aviat dites com desmen-
tides, que ún no pot pas treuren l'entrellat
ni sap quina versió donar per certa.

Creiem sincerament, que les autoritats han
de fer les degudes investigacions per conei-
xer quines han sigut les causes que poden
haver armat còmicament les mans d'aquesta
gent, sense altre resultat que'l de perjudicar
a tots en general. L'intervenció de les ma-
teixes pot ésser d'un positiu resultat, ja que
la seva actuació ha de servir per a donar una
satisfacció i retornar indefectiblement la
tranquil·litat moral a tots els perjudicats, i
serà tal vegada el medi d'evitar que's reco-
rrin a mides extremes i plans descabellats
que venen anunciant-se que no convé de cap
manera que, en benefici de tots arribin a po-
sar-se en pràctica.

Nosaltres ho desitjem aixís i farem lo que
de la nostra part depengui per a conseguir-
ho.

AGRÍCOLES

Els vinyars i els vins

El viticultor per a combatre les malalties
dels vinyars, necessita emprar certs produc-
tes químics, els quals poden persistir en els
reïms, i transmetre al vi propietats desagra-
dables o perjudicials.

Anem a senyalar a continuació els acci-
dents que poden ocórrer i els medis d'ate-
nuar-los o d'evitar-los amb molts casos.

Els vins obtinguts de reïms que han sigut
regats amb «caldos còprics», presenten, en
moltes ocasions, una quantitat apreciable de
coure en dissolució, que comunica un sabor
amargant al líquid, encara que en gran part
hagi sigut eliminat a les «heces» a l'estat de
sulfur insoluble.

El tractament que deu emprar-se en aquests
cassos, dependrà de la classe de compost quí-
mic de que's tracti. Quan la sal de coure es
soluble a l'aigua, ni haurà prou amb rentar
el reïm per a separar-lo.

La precipitació del coure pot també ob-
tenir-se afegint al mosto abans de la fermen-
tació un gram de flor de sofre. Per aquest

tractament el vi adquireix una olor desagra-
dable que pot fer-se desaparèixer per a reac-
ció del líquid en un o varis, canvis de lloc.

El «permanganat de potasa», que pot
ésser alguna vegada empleat en els tracta-
ments tardans contra el «oidium», no deu
preocupar al viticultor per ser un compost
que s'elimina fàcilment per sa descomposi-
ció.

En quan als productes «insecticides», a
base de productes derivats de la hulla, com
la naftalina, etc., aquests s'eliminen difícil-
ment del raïm i transmeten mals sabors als
vins.

En general, per a tots el casos que puguin
presentar-se-li al viticultor, deurà consultar
aquestes qüestions en obres especials o aconsel-
lar-se de persones científiques, per a evi-
tar que'ls seus vins puguin ser rebutjats per
no reunir condicions higièniques.

NOTES

El dissapte, dia 3 del corrent, a les deu de
la nit, morí el qui en vida sigué nostre amic,
En Jaume Petit, víctima d'una llarga malal-
tia.

Ell fou qui, a una edad un xic avensada,
abandonà la vida de ciutat per a venir a re-
cuperar en nostre poble, fent vida campero-
la, les energies esmersades en el negoci, en
el qual havia dedicat fins fa pocs anys, con-
seguint lo mateix en la vida comercial com
en la particular, guanyar-se moltes amistats
i simpaties que avui son testimoni de la seva
honradés i exquisit tracte.

Com a lenitiu per el dolor que experimen-
tarà la seva familia per tant sensible perdua,
enviem a la mateixa nostra sincera expressió
de condol.

o o o

Transmetem al senyor alcalde les queixes
que'ns han exposat alguns veïns del carrer
Vinyals per l'existència d'uns xarcs d'aigua
bruta al davant de ses cases, provenint de
casa la Sra. Solé i Srs. Fradera.

Fent-nos nostres les esmentades queixes
per ser justes, demanem al senyor alcalde
que procuri lo més aviat possible donar les
degudes disposicions, a fi de posar ferme a
les molesties que de tant temps, venen su-
frint per la pudor que despedeixen, i per cul-
pa d'aquests veïns que per raons de conve-
niencia atropellen les lleis d'higiene i posen
en perill la salut dels veïns.

Esperem que donada l'importancia del cas
es farà lo que's deu i no tindrem necessitat
de tornar a insistir sobre el mateix punt.

o o o

Moltes vegades ens hem queixat i hem do-
nat solucions per a evitar la excessiva velo-
citat dels automòvils al passar per nostres
carrers.

Està vist que a l'alcalde no'l preocupa rés
de lo que li diu EL XÀFEC ni tampoc aquesta
qüestió, tal vegada perque ell hauria d'ésser
el primer en tenir que apretar els frens del
automòvil que té de lloguer per llogar, doncs
per donar exemple acostuma sempre a passar
per nostres carrers amb una virtuosa velo-
citat.

Com a senyal de lo que pot ocórrer el dia
de demà, li direm que'l diumenge passat mori-
ren dos gossos aixefats pels automòvils, sen-
que'l chauffeur pogués evitar-ho precisament
per l'excessiva velocitat que portava el cotxe.
Aixís com avui han sigut víctimes els gos-
sos, demà en serán les persones, i allavors
serà quan es voldrà posar-hi remei quan ja
no n'hi haurà pel que hagi sigut atropellat,
per la desidia de l'alcalde.

Seria molt just que l'alcalde trovés en el
pecat la penitencia per no dir-li més clar.

o o o

Demanam a tos els qui'ns hagin donat queixes que afecten al municipi o a particulars, se serveixin avisar-nos si han obtingut ja la deguda reparació, a fi de no caurer amb una nova repetició.

o o o

Altra vegada, la semana passada moriren pels efectes de les boles dos gossos més, ignorant encara si les autoritats han pres cap mida per a descobrir als autors.

o o o

Les festes de la quinzena

El kilòmetre llensat.—Es un altre ensopiment com la festa sportiva. Tres i la Maria sola, volem dir que tant sols eren tres els autos que hi varen pendre part. I no diem res d'allò que'n diuen les «gin-canes», es dir, ho diuen amb anglés, perquè muda més, i aixó que'l «gin» se torna aigua i el «cane» es un got de patricó. Un anglés qu'era al nostre costat mirant-ho, ens deia rient: aixó no son «gin-cane», aixó son water-cup, se'n podia dir.

Tornem a recomenar a D. Tancredo pelut i a D. Tancredo pelat, es dir als dos D. Tancredos, que canviïn aquest nombre, com el de la festa sportiva.

o o o

La festa a benefici de la Creu Roja i el ball de despedida de la Colonia son les dugues més boniques i concorregudes de la quinzena; a totes dugues hi va anar-hi lo bó millor dels forasters.

La companyia que dirigeix D. Domingo Aymerich va fer una Dida com cal, i a l'alsada del seu prestigi teatral, lo mateix que la Cura de moro, fent-nos recordar aquells bons temps del teatre catalá d'En Fontova i En Solé.

Llástima gran que havent-hi tant bona companyia i tant escullit públic, el decorat fos el de sempre, del que'ns hem queixat altra volta, es dir, del carrer d'Urgell, puig era la nota que desafiná del conjunt.

El ball de despedida també resultá bó, de primera, principalment les senyoretetes que anavent totes amb trajos de gust i elegants.

Ens hi sobrava una cosa, i es que d'aquell ball s'en digués un ball d'etiqueta. Bufar no es tocar la flauta, cal sapiguer moure els dits.

Per ésser un ball d'etiqueta no hi há prou que se'n digui, cal anari amb trajo adequat i no n'hi havia cap dels homes que'l portés.

Malgrat aixó, el conjunt va resultar.

Un aplaudiment per a els organitzadors, aixís se podrán convencer els D. Tancredos qu'EL XÀFEC es just i no critiqueja per sistema.

Quan ho feu bé ho aplaudim. Choqueu-la, nois.

XAFEGADES

Per a l'alcalde.

Em sembla molt malament que durant aquest estiu, nostre bon Ajuntament no se'ns mostri més actiu. Nostre elegant senyor Batlle, sense gens de mirament, maná fer crides sens ratlla i en res lográ l'escarment. I és molt cert que l'altra día pel nunci va fer cridar, (jo no sé si fou manía) que ningú el degué escoltar. Digué que de la «letrina» no se'n podia tragar

després d'haver eixit el día fins els vespre ja molt tart.

De lo referent al cas, resultá que l'altre día un senyor es tapá el nás, que resistir no podia.

Eren les deu del matí quan un carro va passar del torrent d'En Pixaví, per dessota al campanar.

A l'arribar-ne a la plassa, dit senyor ensopegá, que'l sentir-ne tanta bassa es va tenir que amagá.

Lo pitjor fou quan corria carrer avall desesperat, fent tercerilles sens mida, de sopte caigué asfixiat.

A auxiliar-lo tots anaren, protestant de lo passat, com que «tiros» no sonaren, la gent se va preguntar: ¿es que ha mort d'enrabiada? ¿es que ha mort de refredat? ¿es que ha mort d'ensopegada?

Ha mort de rodar-li el cap.

o o o

Fem l'alcalde responsable, de tot quan li va passar, doncs el fet es ben palpable que'l podia molt bé evitar.

Per no arribar més amunt, escarmenteu l'infractor, i aixís, penyorant-ne algún, s'acabarà amb la pudor.

ESTURNELL.

o o o

Hem de rectificar. No son 350 pessetes les que retornen als accionistes del Teatre de la Naturalesa, sinó 325, quedant pendentes de liquidació 175 pessetes, que multiplicades per 45 que van ésser, segons sembla, els senyors que varen esquitjar la mosca, dona un déficit interinament de 7.895 pessetes.

Vaja, hem de confessar que a cân Petita tenen nombrosa parentela castellana, puig si vostés paren compte dels 45, descomptant a ell, resulten 44 primos.

o o o

Quan se varen tindre que buscar els quartos del Teatre de la Naturalesa, se va passar a domicili.

—Deu l'aguart; ¿que farà el favor de donar les 500 pessetes?

Al retornar el saldo no es fá aixís, sinó que per mediació d'una circular s'invita al accionista dignent-li que si vol recollir les 325 pessetes que re'tornen, podrán fer-ho de 10 a 12 els dies feiners, a tal carrer de Barcelona, mediant l'entrega del recibet firmat. Apreguin, senyors, dels gestes d'ermilla, no es tot hù donar que pendrer.

o o o

Diuen que la festa del Remei a cân Petita no se celebrarà enguany, per dugues raons, perquè mancan joves i quartos.

Es llástima. Respecte als joves, se podria fer lo mateix qu'en el ball de la Colonia, enviant-ne un vagó de Barcelona, i amb els quartos, pagant la festa en Joanet Petita, que ja ho pot fer-ho, puig enguany li ha anat bé la collita. Ja es hora de que no paguin sempre els forasters.

Si convé, EL XÀFEC els donará també alguna coseta, i fins els farà gratis la ressenya.

o o o

Nostre Ajuntament no solament té olvidats sos deures morals i materials en aquest mon, sino fins els espirituals en l'altra.

Figurint-se que, després de prés l'acort unánim d'assistir en incorporació als funerals que havien de celebrar-se per l'ánima del Sant Pare Pius X en l'esglesia parroquial, en virtut de l'invitació feta en aquest sentit pel senyor rector, no va anar-hi cap regidor.

Recomanem al senyor rector que un altra vegada per a obtenir un «éxito» posi a l'acabament del comunicat: «Terminado el acto habrá banquete», com s'acostuma a fer amb altres actes relligiosos.

o o o

Cridem l'atenció del senyor alcalde, sobre els rumors verídics que corren de que clandestinament funciona un altre Ajuntament, celebrant les reunions darrera del taller de música de cân Petita. Es comosa aquest, dels regidors vitalicis, Blancafort, pare i fill, Dalmau, pare i fill (Pedrals), Pólit i Carles Roselló...

Aixó confirma lo que molts diuen; que la majoria de l'actual Ajuntament ens la portaren de «contrabando».

D'aquest assumpte ens en ocuparem de tingudament.

o o o

Es diu que molts veïns tenen el propòsit de dirigir-se a l'Ajuntament demanant que'l retrat de l'alcalde sigui exposat en una galeria que desitjen s'inauguri d'homes il·lustres en la casa Comunal, pels bons serveis prestats al poble.

Ens semblen molt bromistes aquests senyors, no obstant, en cas d'arribar-se a cap nosaltres presentarem un altra proposició demanant que's fassin retrats, però per a «dijes i capses de polvos», i es venguin durant l'estiu, als banyistes de cân Petita, com a recort de la seva visita, amb la inscripció següent: «El poble de cân Petita, al seu fill adoptiu. El Noi del Ciment». — Nasqué en aquesta casa el día 1.º de Janer de 1914 i morí al sortir EL XÀFEC. (E. P. D.)

o o o

Hi há consternació general a casa de l'alcalde. Nosaltres que sempre ens fiquem allá aont no'ns demanen (sic) poguerem averiguar qu'és degut a que la «Murica» ha decidit abandonar-los. ¿I saben per qué? Diu que alega (i amb aixó li donem tota la raó) que necessita anar més mudada i reclama uns guarniments nous de «trinca» per fer aixís joc amb l'indumentaria de l'amo.

Es veu que aquests dos acabarán malament, amb aixó de fer el maco.

o o o

Es diu que'l Noi del Ciment, convensut de la malestruga que l'acompanya des de que fá d'aprenent d'alcalde, ha decidit consultar el cas a n'aquesta mena de gent que tenen art del dimoni, dones com es una mica supersticiós, es creu que té «mal donat».

En aquest fi, va escullir una gitana per fer la concebuda consulta, i aquésta, després d'un reconeixement minuciós, li contestá lo següent a una mena de qüestionari que li presentá:

Table with 2 columns: Question and Answer. Questions include: El cap... Una carbassa; El cervell... Aigualit; Diligencia... Gens; L'esperit... De contradicció; El talent...; Els fets... Deplorables; De cara... Dugues; Indigestió... EL XÀFEC.

Sempre havíem cregut que'l tractament de l'aigua calenta no li probaria.

“EL CENTRO”

— NOVITATS PER A SENYORA :: Llaneria, Sederia, Llenceria i confeccions —

MELCHOR, CULÍ i TARRÉS

Ronda San Pere, 5 (entre Plassa de Catalunya i Plassa Urquinaona) Telèfon 3678 :: BARCELONA

Rebutts els models en capes i abrics de totes classes per a la vinent temporada
Nous models en blusses i refajos :: :: Genres blancs a preus de fàbrica
— Madapolams Tolrà; existencia en totes les classes i ampladas —

PREU FIXO

Joan Sallés Contractista d'obres CARRER DE LA CREUETA, 1	AGENCIA DE TRANSPORTS Acarreus :: Reexpedicions :: Trànsits Ubach, Barba i Prats BARCELONA: Primcesa, 37, (Telèfon 1297) VICH: Plaça Major, 33, (Telèfon 142) LA GARRIGA: Banys, 58 (Casa Xela)	Sucarana i Bellavista Hotel Catalunya Carrer de Cardedeu, 1
FABRICA DE SABÓ Josep Sampera Pi Margall, 77 CALDES DE MONTBUI	HOTEL DORÉ Situat prop de l'estació del ferrocarril Josep Marata SERVEI A LA CARTA I COBERTS — S'informa per al lloguer de TORRES —	Comas y Portavella IMPRESSORS Villarroel, 12 y 14 :: Telèfon 3028 :: BARCELONA

Magatzems JORBA

BARCELONA
Call, 13 i 15, Telèfon 1676

MANRESA
Born i Sant Domingo

Novitats per a homes i dones

Llaneria o Roba blanca o Camiseria
Merceria o Perfumeria o Rellotgeria
Sastreteria o Sederia o Sombriereria
Ornaments sagrats

Les espléndides seccions
i tarifa de preus dels
Magatzems Jorba
sempre son imitades però
mai igualades

Articles de camp i viatge.—Gran assortit en mosqueters, persianes, guardapolvos sacs de
:: viatge, maletes, gemelos, refajos, bates, perfumaria, metallasseria i ombrel·les ::

TARRADAS i C. A

PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ, N.º 10

Aquesta casa té autorització de la Companyia d'Electricitat per a fer tota classe d'instal·lacions a La Garriga, L'Admetlla i Figaró.—ES FACILITEN PRESSUPOSTOS

Instal·lacions elèctriques : Força i llum

Bombetes de totes marques — Il·luminacions decoratives

Assortit magatzem de materials elèctrics : Bombes : Motors : Motors-Bombes : Aparells senzills i de luxe

REPRESENTANT A LA GARRIGA
JOSEP LLOVERAS